

בעזהש"ת

והמשכילים יזרחו קוהר הרקיע

גליון שבעי

והמשכילים יזרחו

שיעורים בספר הזוהר
— על התורה והמועדים —
ע"י הרב יצחק לאווי שליט"א

פרשת לך לך תשפ"ב

יוצא לאור על ידי מכון אור השכל

Or Hasechel Inc.

1800 New Central Ave.

Lakewood, NJ, 08701

לשמיעת וצפיה בשיעורים, וכן לשאר שיעורים וכתבים, ולהרשמה לקבלת ערכונים
שבועיים באימייל

yitzchoklowy.com

קביעין כן תהוון בהנהו חבורתא

ואלה יעמדו על הברכה המשתתפים הקבועים
לפחות בסכום ח"י מדי חודש בחודשו

ר' משה אליעזר
ליבערמאן שליט"א

ר' יוסף דוד אלבום
שליט"א

ר' משה זילבערשטיין
שליט"א

ר' יואל ווערצבערגער
שליט"א

ר' משה יואל קאהן
שליט"א

ר' שמעון ברנדסדורפר
שליט"א

מרת רחל סלם
תליט"א

ר' זאב שטיינמעץ
שליט"א

ר' חיים הלברשטם
שליט"א

ר' יידל ניווירטה
שליט"א

ר' מרדכי געץ
שליט"א

ר' נחום האלפערט
שליט"א

ר' ישראל פרידמן
שליט"א

ר' מרדכי רעטעק
שליט"א

ר' יעקב יהודה לעוו
שליט"א

ר' יגאל הרמלין
שליט"א

תוכן

ברכת אברהם בסתרי תורה

ה	שלשה דרכים בלימוד סודות התורה
ה	תחתון ועליון ותחתון שבעליון
ה	מדרש תורת חיים
ז	הבהרת רזי חכמה
ח	הולדת הנשמה וההשגה
יא	אברהם לוט וסדר הדין
יא	סדר ברכות אברהם נגד קללות אדם ונח
יב	סוד יציאת הנשמה

שיעור זה מבוסס על הסתרי תורה בפרשת לך לך בצירוף מה שלמדנו בזוהר תצוה ולא נעתק הזוהר כעת.

ברכת אברהם בסתרי תורה

שלשה דרכים בלימוד סודות התורה

הוא שאין עיקר מאמץ העבודה הכניסה אל הבנה עליונה יותר, אכן זהו המדרגה הראשונה. אבל כעבור זמן נעשה מציאות ההבנה העליונה פשוט, ואז מבחין האדם שבתוך המדרגה העליונה הזו עצמו יש אותו הטעות שהיה נמצא במצב התחתון, ולא עוד אלא שהטעות שבתחתון הוא הנוכח מתוך התחתון שבעליון, ואז הוא מתחיל לעשות את העבודה האמיתית. ודי בזה כעת.

מדרש תורת חיים

ב.

נשתדל לסדר שלשה דרכים שונות שמצינו בזוהר ובדרכי לימודנו. נגדיר כל אחד מהם ונדע באיזה מהם עומדים אנחנו כל עת. ראשונה הוא מדרש התורה. שניה הוא הבהרת רזי החכמה. שלישית הוא סתרי יצירת הנשמות.

תחתון ועליון ותחתון שבעליון

א.

יש תורה בפשוטה, יש מדרש התורה, וישנם סתרי תורה. הכל מכירים את הזוהר כעוסק בחלק זה של סתרי תורה. אבל גם בזוהר עצמו חלקים שמאורגנים כמדרש על התורה, יש כפירושים פשוטים על התורה ועל דרכי החכמה, ויש חלקים מיוחדים של סתרי תורה. כפילות זו נמצאת בכל מקום ויש לזכור אותו ומשמעותו, לדוגמא כאשר מדברים על עליון ותחתון, הרי הפירוש הראשוני הוא תחתון העולם הזה ועליון כלל העולם הבא. אבל כאשר מעיינים בתוך העולם העליון עצמו רואים שגם בו יש עליון ותחתון. ואפשר לדבר על התחתון שבו בכל השפה שמדברים בו על העולם הזה וכל זה בכלל העולם העליון. ואכן מתוך החוקים השולטים בתחתון שבעליון אפשר ללמוד גם על השולטים בתחתון ממש. וזה שכיח מאד בזוהר וקבלה וראוי לשים לב לזה. משמעות הדבר כפי העבודה

שדורשים ממנו את הדבר הנצרך לפי הסדר השכלי, אבל להתעלם ממנו אי אפשר כשם שאי אפשר להתעלם מן המציאות הארצית של החיים ההווים.

ד.

ציור לדבר, בכתיבת ביוגרפיה ישנם שני דרכים. יש ביוגרפיה כרונולוגית העובר על שני זמני נושא הביוגרפיה מיום ליום ומחודש לחודש ומשנה לשנה כפי הסדר הזמני. ויש ביוגרפיה עניינית, שאינו סובב לפי הסדר הזמני אלא מאסף משך שנות פעילות נושא הספר את פעילותיו בנושא זה ואת חידושו בנושא אחר, וכן הלאה. סדר זה על פי רוב נותן תמונה יותר טובה ומקיפה של המבקש לעמוד על סיפור אותו אדם בצורה מושכלת. ולא עוד אלא שאפילו ביוגרפיה המאורגנת בדרך כרונולוגית מכל מקום וודאי אינו מדייק לכתוב כל יום בוקר צהריים וערב, אלא בהכרח הוא מלקט מכמה ימים ושבועות וחדשים לכדי סיפור קוהירנטי אחד.

אך כל זה הוא בנוגע אל כתיבת הספר. האדם החי את הביוגרפיה של עצמו, כאשר הוא כותב זה ספר תולדות אדם, תולדותיהם של צדיקים מעשיהם הטובים. בהכרח איננו יכול ללקט לעצמו אפילו את סיפור חייו הארוך

רוב גוף הזוהר כמו רוב ספרי חסידות המצויים, הם בצורה של מדרש התורה. יש להצדיק מעט דבר זה. כי היה ראוי לכאורה שלא לצמצם את דברי התורה לתוך דרושי פרשת השבוע, אלא לסדרו עניינים עניינים כפי הסוגיה וכפי עצם הלימוד. וכאשר הארכנו בכמה דרכים שלא תהיה התורה חיי שעה כי אם חיי עולם. ובודאי אין עיקר הזוהר חיי שעה אלא חיי עולם אם כן צריכים להגדיר יותר טוב את דרך המדרש הזה.

ה.

המדרש הזה אינו מלשון מדרישת פשוט או אף סוד הכתובים אלא מדרישת ה' דרך החיים המופיעים לנו כסדרם. הסיבה שדורשים אנחנו את פרשיות השבוע ופרשיות חג בחג אינו לפי שרוצים אנחנו לעמוד בהם על עניינם. אלא מאותו הסיבה שאי אפשר לדלג מזמן לזמן ומשעה לשעה באופי החיים הפיזיים, כך הם המילים האלה של מעגלי קריאת התורה והמועדים חלק מאותם החיים ואי אפשר לדלג בהם. גם אם הדילוג היה מאפשר יצירה יותר לינארית וסידור יותר שכלי של הסוגיות. לכן אין הדבר מחייב שהמדרש הזה יהיה בכלל פירוש על הפסוק, לפעמים משמש הפתיחה בפסוק 'דיבור המתחיל' בלבד ומשם מסלסים בתורה עד

אחרי מיתתו היו שנותיו מושלשים לפי הסדר הראוי.

הבהרת רזי חכמה

ו.

יש עוד חלק של לימוד התורה, המכונה בזוהר כמה פעמים 'רזין דחכמתא'. סודות אלה אינם בהכרח פירושים על פסוקים אף כי הם בוודאי יכולים לפרש פסוקים דרך אגב או לרמוז בהם ענייניהם. אבל הם מה שמכונה בכתבי האר"י 'הקדמות'. כלומר הבהרת וסידור שורשי המציאות, סדר השתלשלות, כללים שונים על דרכי האצילות והחכמה. מה שמבחין בדרך כלל חלקים אלה בזוהר הוא שימוש בלשון רמזות והכפלות עדינות זה על גבי זה מבחינים את המדרגות השונות בכתבים כמו חידתיים, וזה להיות הזוהר נאמן רוח מכסה דבר. הרי בדרשות הכתובים קל להסתיר דברים ולהסביר את הדרוש כל צרכו, אבל בסודות החכמה עצמם נצרכת שפה נכונה לתאר בה כל דבר בדיוק ומבלי טעות, ואכן יותר מאוחר התפתחתה ונתגלתה שפה המאפשרת דיבור מדויק על זה מבלי לאבד מידע ומבלי להרחיב באופן מביא לידי שגיאות. וצריכים לדעת בחלקים אלה לדייק כל מילה ומילה כי לכך הם נועדים,

כמה שבועות. בפועל הוא חי בהכרח בתוך הכרונולוגיה הזמנית, כל יום הוא מתעורר בבוקר ועושה צרכיו ופועל את פעולותיו כפי הסדר לאותו היום. ואכן כאשר הוא מגיע לעסוק בדברים גדולים אפשר להסתכל כאילו יצא מן המגבלה הזמנית של אותו היום בלבד והוא עוסק בחיי עולם, מכל מקום מתוך חיי שעה הגיע אליהם.

ה.

ועל דרך זה אמרינן בגמרא, לעולם ישלש אדם את שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. וכך הוא וודאי הסדר הלוגי הראוי שמקודם ילמד מקרא ושוב משנה ושוב תלמוד. ושואל על זה הגמרא כיצד דבר כזה אפשרי, ומי יודע כמה יחיה. ואולי ימות ולא ידע עדיין דבר מן התלמוד. ואין קושיא זה עצמית שהרי אם הסדר הזה הכרחי מה יעשה. אבל הכוונה אילו היה האדם יודע את סוף ימיו כפי שהביוגרפיה שלו שנכתבת אחר מיתתו יודעת היה בוודאי יכול לתכנן את חייו בסדר הגיוני. אבל בעולם הזה אין האדם חי בתוך הידיעה כמה יחיה, אלא יום יום שבוע שבוע. ועל כן בהכרח הוא משלש לא לפי החיים שלו כולם אלא לפי הימים או השעות או ימי השבוע. וכך מצטרפים לו כל יום מעט הבנה במקרא מעט במשנה מעט בתלמוד, עד שבמבט מאחור

הולדת הנשמה וההשגה

ח.

הסוד השלישי הוא דרכי ההתנבאות עצמו, שהוא דרכי הולדת הנשמה עצמם. גם על זה אפשר לדבר באופן של לימוד. אבל אפשר גם לדבר על זה עצמו. וזה הסוד קשה לדבר עליו בצורה ברורה כי אין עיקרו ללמוד או ללמד אלא לעשות. וזה עצמו הוא בחינת ללמוד על מנת לעשות שיש בסוד התורה בכלל. כי לכלל תורת הסוד יש מטרה מעשית. אם מחלקים בין קבלה תאורטית לקבלה מעשית אין זה אלא במדרגות הנמוכות אבל בסוף עיקר ההבנה הרי עיקר הקבלה הוא קבלה מעשית כפי שעיקר התורה הוא תורה מעשית. אלא שמעשה זו היא במדרגה הכי עדינה ולא לשנות סדרים בעולם הזה בלבד אלא להמציא הולדות חדשות משורש כל השורשים, שהוא עצמו סוד הנבואה ורוח הקודש.

ט.

וסוד זה הוא הברכה לפרות ולרבות. שיש כמה ברכות לכבוש את העולם ולגדל את השם. ויש גם הברכה העיקרית שהוא ואתם פרו ורבו, והוא עיקר הברכה שניתנה לאברהם אבינו ככתוב ואת הנפש אשר עשו בחרן.

משא"כ בחלקים שעיקרם דרוש אפשר שהכפלת מליצות הם לתפארת הדרוש או להכנסת הרוח לתוך העניינים ולא נועדו לדייק בהקדמות עצמם.

י.

עיקר המאמץ בחלק זה, שנראה הרבה פעמים חזרות דברים שלא לצורך, וחוזר כל פעם דברים דומים, אינו בדווקא על חידושים מופלגים או דרושים מחודשים כפי שאפשר בחלק הדרושים. אלא עיקר הבקשה בחלקים אלה הוא הבהרת הדברים שיהיה ברור לך כאחותך. והארת העניינים כפי שאנחנו מבקשים בתורה אינו ריבוי דרושים אלא ידיעה ברורה ומדויקת וציור מלוטש של המציאות. הבלתי משתנה והבלתי מעורפל. ומי שאינו עומד על הסוד אינו מבין על מה כל הטורח לחזור ולחזור בכל זה, אבל אשר שם ליבו לדבר ה' יודע כי זהו תועלת עצומה לאין ערוך מרוב הדרושים, שיהא הקדמות החכמה בידו בצורה הכי מלוטשת. ולפעמים ירקוד מרוב שמחה על שעלה בידו להחליף מילה אחת במשפט קצר במילה אחרת יותר ברורה, אם לגבי עצמו ואם להבהרת הדברים לאחרים.

יא.

ולפי הנראה בסודות אלה עוסקים חלקי 'סתרי תורה' שבספר הזוהר, שעיקרם על פרשיות בראשית אשר בהם סדר יצירת מעשה בראשית ודמות האדם שבו. שגם בפרשיות אלה יש את כל אותם מדרגות הקריאה שלמדנו, והמדרגה היותר עמוקה הוא המכונה בגמרא סוד מעשה בראשית שהוא ספר יצירה שהוא עסק אברהם אבינו שבו נברא העולם, כי הוא לימוד כיצד יוצרים את העולם, כלומר כיצד נובעת הנשמה משורשה הראשון ועד שהיא מתגלמת בעולם הזה. וכיצד ניצלים מכל הסכנות והנחשים האורבים לנשמה זו, מנחש והתגל נח וקין ודור הפלגה ולוט וסדום וכו'. ואין הלימוד האמיתי של כל זה לימוד מה שהיה ואף לא לימוד סודות מה שהיה. אלא לימוד ההווה כיצד יוצרים את האדם המבורך הזה שהוא אברהם אבינו.

יב.

וסדר זה אינו בלי קושי שזה הסוד האמיתי של כל התחלות קשות. כי כל מאד להיות חקיין קל מאד ללכת בעקבות ה' כנח שהתהלך את האלהים. אבל הרבה יותר קשה הוא להיות הראשון בכל דבר, כי הוא מה שמכנים בימינו 'פורץ הדרך'. ומה פריצה יש בלהיות ראשון הלא

ופירשו חכמי הסוד על הנפשות שעשו בספר יצירה. ופירשו חכמי המדרש על הנפשות שהחזירו לתורה. והן הדברים למבין מעט. כי עיקר חכמת הקבלה הוא יצירת גולם, לא גולם כנוסח העולם אלא עיקר הוא יצירת אדם, אשר הגולם הוא חיצוניותו. והאדם הזה שהסוד צריך ליצור הוא נפש המשיג עצמו, הוא נפש תלמידיו עצמם, והוא הנשמה היורדת מסתר העליון כאשר הבטיח לנו הנביא וכל בניך למודי ה', שיהיו כל תלמידיך תלמידים של שם הויה.

יג.

בכתבי האריז"ל אפשר לראות את השער העוסק בכל זה בצורה מפורשת שער רוח הקודש, ומעט משער הגלגולים בחלקים המעשיים שבו. ואליבא דאמת גם כל שער הכוונות נועד לזה. כי כל הכוונות אינם דרושים בלבד להסביר את טעמי המצוות ומעשיהם. אבל יש להם פעולה ופרי. והפרי הוא בלשון הרב הולדת נשמות חדשות. ונשמה פירושו הארה אלוהית היורדת משורש כל המדרגות, בו הדעת בו החיים בו היצירה בו הפרנסה. והוא ייתכן לעצמו שהשגת דעת אמת הוא השגת נשמה חדשה או גם ללמד לאחרים כנפש אשר עשו בחרן, שהוא השגת נשמה.

לכאורה מה מניעה יש נגד הראשית עצמו, אדרבה הראשית צריך להיות הכי נקי. אבל זהו האמת כי אין אור אלא מתוך חושך ולא היה אברהם אבינו יכול להיות אדם הראשון אלא מתוך מב של אדם הראשון נעשה רך של אברהם אבינו ומתוך החושך התחיל להאיר, והוא הגיע אל השבת המבורכת כנאמר בזמירות הרב למעבד נשמתין ורוחין חדתין, שהוא אמיתת ברכת וקדושת יום השביעי שבו אפשר לעשות התחלה קשה זו לייצר נשמה חדשה.

אברהם לוט וסדר הדין

ב.

פרשת המבול כולו הלא אינו אלא החלות של דין הקשה של ההתחלה על כל העולם, ואני הנני מביא את המבול, ואמנם לא נאמר בחלות המבול בפירוש לשון קללה, אך בוודאי אמירה 'אמחה את האדם' הוא הקללה הכי גדולה. ואכן כך מפורש בפסוק המקביל אליו בתיקון המבול 'לא אוסיף עוד לקלל את האדמה בעבור האדם'. הרי כי האמירה 'אמחה את האדם' לא היתה אלא חזרה של אותו קללת האדמה עבור האדם. וגם כאן לקו ארבעים מלקויות, הם ארבעים יום שירדו מי המבול (כנאמר בזוהר נח). וכך מפורש באותו פסוק שהבאת המבול הוא 'הכאה' - 'ולא אוסיף עוד להכות את כל חי'. סוף דבר נתרכך הדין בקרבנות נח ויברך אלהים את נח. אמנם תיכף נתגלה נח בתוך אהלה הרי חזר על חטא אדם הראשון, כאשר אותו האדמה שהיה נח אמור לנחמם מקללתו, ואכן נטע כרם המשמח לב אנוש תחת בעצבון תאכלנה, הגיע מתוך שמחה זו לכלל עצב. בו בזמן חטא הבן וירא אותו חם, וחזר הקללה לשרות בעולם ארור כנען עבד עבדים יהיה. כאן הוא שורש המריבות שבין העמים בני נח, כשם שרבו קין והבל כך ירובו מעכשיו בני חם ובני שם

סדר ברכות אברהם נגד קללות אדם ונח

א.

ויאמר ה' אל אברם לך לך. ואברך. והיה ברכה. למדנו את סוד הברכה, נאמר ברוך ומבורך. ברוך הוא מצד עצמו, ומבורך מתברך מפי אחרים. ברוך כולו ברכה. מברך תחילתו במ"ב שהוא הדין הקשה. העולם נברא במידת הדין הקשה תחילה ושוב נתרכך ונתברך. סדר זה נמצא בכלל ובפרט ובפרטים שונים. בראש השנה מ"ב ובשמיני עצרת ר"ך. וכן הוא נמצא בסדר פרשיות אלה.

בפרשת בראשית מ"ב. נברא העולם במידת הדין. אמנם נאמרה בו ברכה, והותחלה התורה באות ב' לרמז את הברכה. ומכל מקום תיכף חטא אדם ונתקלל הוא והאשה הנחש והאדמה. חטא קין ונתקללה האדמה עוד. ול"ט או מ' קללות נתקללו, שהם שורש ל"ט מלקות שכל מלקות הוא קללת האדם ונקלה אחיך לעיניך. והם ל"ט או מ' שנים שהלכו ישראל במדבר כאשר נכשלו בנחש שהיה במדבר, כאשר למדנו. חטא קין עוד ברציחת הבל ונתקלל האדמה עוד. הרי חטא האב וחטא הבן.

ויפת. אין שלום ואין ברכה.

ג.

בא אברהם ונאמר לו ואברככה, והיה ברכה, כאן הוא הברכה השלימה. ומכאן ואילך לא מצינו עוד קללה בספר בראשית. אפילו כאשר רבו יעקב ועשו על הברכות לא נתקלל אחד מהם (אלא ארור אפם בברכות יעקב ונעייין בו). הרי בפעם הראשונה נתרכך העולם. ואם תאמר נאמר ומקללך אאור, אכן ראוי שיחול עליהם הקללה, מכל מקום מפורש ונברכו כך כל משפחות האדמה. בא אברהם להיות אב לכל העולם כולו ושיתברכו על ידו כל משפחות האדמה.

ד.

וכיצד יפעל אברהם את כל זאת, שיצא מחורן ומאור כשדים, מקום אשר נכשלה אחדות בני נח הראשונה, וילך אל ארץ כנען שנתקלל, ושם דווקא יתברך. באותו רגע וילך איתו לוט. שהוא מלשון קללה בארמית, והוא ל"ט קללות שנתקללה האדמה, ל"ט מלאכות שעושה האדם לתקן לו את האדמה עד שיחזור לשרות עליו ברכת ושלום השבת. והוא הולך איתו, כלומר איננו שוכח אותו ואיננו מתעלם מן הנחש אך כמו ישראל שהלכו במדבר הוא הולך את לוט לדעתו ולתקנו. הוא

לא יחזור לא על חטאי האב, הוא אב רם, ולא יאכל מעץ הדעת ולא יתגל בתוך אהלה. וגם לא יחזור על חטאי הבנים. לא ישלח מדנים בין אחים אלא יתלווה איתו לוט. ואף כאשר נהיה ריב בין רועי מקניהם, ראה שלא יגרם הדבר למריבה כי אנשים אחים אנחנו, נפרדו. וכאשר שמע כי נשבה אחיו רדף להצילו, הרי כי לא עזב אברהם מעולם את לוט והכניס את העולם מכלל ארור לקלל ברוך.

ה.

סדר פרשיות אלה הוא סדר מועדים אלה אשר יצאנו מהם. בראשית פרשת ראש השנה שבו נברא העולם ונברא האדם ועמד בדיון. נח פרשת יום הכיפורים שבו הצדיק מצרה נחלץ בתוך התיבה שהיא אימא עילאה המכסה עלינו ביום הכיפורים. משם ביקשו בני האדם לבנות עיר ומגדל, והם אמנם לא הצליחו, אך כנגדם נסע אברהם לארץ ושיכן שם אהלו, כך שוכנים אנחנו בסוכות, עד וירא אליו ה' שהוא היראות יחוד שמניני עצרת.

סוד יציאת הנשמה

א.

סדרי תורה מלמדים אותנו כי כל

דיבר אליו ה'. יורדת הנשמה אל הגוף. ותיכך שהיא נולדה הנה לפתח חטאת רובץ. וילך איתו לוט. שהוא הגוף שהוא מלשון קללה ובו קללת האדם כנזכר. ואין כל זה במקרה. כי כך הוא סדר כל אדם ההוה בהכרח בסדר הביוגרפי שלו כמו שאמרנו. ואין האדם נולד כפי סדר הלוגי בגדלות אלא בקטנות ובגוף בלבד, עד שזוכה למדרגת י"ב וי"ג שנה ולמוחין דגדלות דהיינו שנתגלה לו הנשמה שהיא היורדת בתחילה מלמעלה. וזהו הביטוי הכי ריאלי לכל מה שאנחנו אומרים שאין הלימוד מספיק ואין הסדר מועיל אלא כאשר יהיה לאדם נשמה, וככל שאין האדם זוכה לנשמה של י"ג שהוא בחינת שבע וחמש ביחד, אין בית דין שלמטה דנים אותו כלל. ועד שאין עוברים עליו שבע שנים אין בית דין שלמעלה דנים אותו כלל, כי הוא צריך ללמוד כל שבע שנים אלה לעלות מן המלכות אל הבינה כלומר להשיג את הנשמה עצמה שאליה נאמר לך לך.

ט.

וכאשר יורדת הנשמה מלמעלה לא לבד היא יורדת. ומתארים אנחנו כל זה כאילו הוא קורה בטרם הלידה אבל האמת הוא שהוא קורה כאשר האדם עומד על דעתו ולומד ומשיג נשמה בפועל. אלא משביעם אותו

הסיפור הזה של יציאת אברהם אבינו מחרן והליכתו לארץ והליכת לוט עמו והיפרדות לוט מעמו, הכל רמזים אל ירידת הנשמה מחביון עוזה בסתר העליון אל העולם הזה. ולא נוכל כאן לעמוד על כל פרט שבו אלא לנקוט כמה מעיקריו לדעת את יחסיו לסדר הכללי שלמדנו בחודש השביעי.

ז.

וכללות ענין זה הוא עצמו העולה מתוך בחינת החודש השביעי ככתוב ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן. חמש שנים למדנו למעלה שכל סוד העולם העליון היינו הבינה גן העדן הוא בסוד חמש שהם חמישים שערי הבינה. ושבעים שנה הוא סוד השביעי כשהוא נכפל על עשור כאשר למדנו בסוד יום הכיפורים שהוא בעשור לחודש השביעי היינו עשר פעמים שבעה. ושם הוא יוצא מחרן שהוא לשון חרון אף היינו תגבורת הבינה שהוא חרון גדול וודאי ככל שידענו.

ח.

ויאמר ה' אל אברם לך לך, אומר הוא אל טהרת הנשמה אמירה רכה שילך לו, מן העץ הנטוע בגן עדן. והנשמה היא אב והיא רם, (כלומר נובעת מאו"א). ומיד וילך אברהם כאשר

ואימינה, ששם הוא קדושת הנחש הנצרך לחיבוק השמאל, וכל דבר יהיה כך על מקומו, וכך הוא עושה ואז וירא ה' אל אברם שכך הוא הסדר כאשר נתקנו ימין ושמאל מיד שורה הויה באמצע כשם שכאשר תיקנו ראש השנה יום כיפורים וסוכות מיד שרתה עלינו שכינה בעצרת.

יא.

אמנם מתוך שימת השמאל אל מקומו נעשה לפעמים שביה, ונשבה לוט עם מלך סדום. וישמע אברם כי נשבה אחי כלומר השתלשל מתוך דיני הגוף רע ממש ונשבה חלק הטוב בתוך הרע. ולזה איננו מסכים כלל. וירק את חניכיו וישב את כל הרכוש. מלשון תשובה. השיב את כל האבידות בתשובה אף את רכוש הגוף ואף את כח יצר הרע הכל השיב לטוב בסוד אור מתוך החושך. ואז התברך בפירוש מפי אל עליון ברוך אל עליון קונה שמים וארץ וברוך אל עליון.

תהי צדיק ואל תהי רשע. כלומר נותנים לו את שפע ברכת אלה השבע שנים שהם שבע ברכות שנתברך בו אברהם כאן ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה. ולא שבע ברכות בלבד אלא אלה השבע מתפרטים עוד למאה ברכות, שהם סוד מאה מפתחות לפתוח מאה שערים שיביעו אל מאה אדני כסף שהם יסודות בנין השכינה, כתקנת דוד המלך לומר מאה ברכות כל יום ועל די זה ניצל האדם מקללת לוט בכל יום, ואלה מאה ברכות לא חיוב הם על האדם בלבד אלא מפתחות הנמסרים לנשמתו כאשר היא יורדת שתד בברכה שהוא עיקר ברכת אברהם לפתוח מאה שערים אלה.

י.

וכאשר יגדלו הנערים פתאום ויהי ריב בין רועי מקנה אברם לרועי מקנה לוט. וכל זה כי הכנעני הארור אז בארץ כלומר עוד הנחש בולע את הלבנה עוד הלבנה מכוסה עוד הכנעני בארץ. עושים הרועים ריב ביניהם תוקעים בשופרות ושולחים שער. אבל אברהם אבינו איננו רוצה בריב הזה אומר הוא ללוט הלא אנשים אחים אנחנו לא נולד יצר הרע להיות בריב עם יצר טוב אלא הלך נא אל מקומך שהוא בצד שמאל אם השמאל

לצפיה ושמיעה בשיעור הזה

https://yitzchoklowy.com/chumash/sefer-bereshit/lech-lecha/_lech-82

לשמיעת השיעור בקול הלשון: 718-521-5231
3113235